

Topielce

Lao Che

Oj! Cei lubosti, hirsze od słabosti. / miłość gorszą od choroby /
Słabost perebudu zdrowże ja budu. / choroba minie i wyzdrowieję /
Wirnoho kochania po wik ne zabudu. / wierna miłość jest wieczna /

“... Gdy nocą ku toni zwrócisz swe lice,
gwiazdy nad i pod Tobą i dwa obaczysz księżycy.” *

Chodź! No chodź! Przecież to nie boli.
Ja wiem, woda zimna, ale przecież to nie boli.
Ojce nie zezwolą A tak my razem po wiek wieków.
I wodnika obaczysz.
No chodź, tu my z rusałkami w tan.
No chodź. Przecież to nie boli.
Ojce nie zezwolą.
No chodź! Chodź..